

vero Intrarent predictā ciuitatem accidit vt vir sanctus scilicet
episcopus obdormirer in camera sua. vidiq; in somnis et ecce
septem stelle cadebāt ante pedes eius. et postea ascendebāt per
diuersos mōtes. et multa deserta vsq; ad locū quendā horribi-
lem valde et ab homibus semotū steterūtq; ibi. Euigilāte autē
dicto episcopo et de visione stellarum cogitante. adest magister
Bruno cū socijs suis. Cadentibus autē predictis septē viris ad
pedes eius cōferebat in corde suo de septē stellis. Nam isti etiā
septem erāt viri qui tacebāt ad pedes eius. Aliebat autē eos
benigne deosculās eos et inquisita causa dicit intellecta quare
venissent dixit ad eos Scio locū vestrū vobis a deo paratū.
et duxit eos nō sine grāde labore in locū vbi steterūt septē stelle.
Et ait. Ecce locus vester Ibi igit ipso episcopo sancto iuuāte
ceperūt edificare primā domū Carusiensis ordinis. que dom⁹
carbuisa vero nomine nūcupat. Et sic frater preamāde fugia-
mus de hoc mūdo et sepeliāmur in sancta religione et obsere-
uantia regulari. Ibi homo viuit purius. quiescit securus. mor-
ratur frequētius. cadit rarius. resurgit facilius. incedit caucius.
moritur cōfidentius. purgat cicius. premia copiosi⁹. et non est
vita in toto mūdo tam apta et secūra ad apprehendēdum prae-
miū. eterne felicitat; sicut obseruātia regularis. Et hoc de. vi. ca.

De his qui peruersa intentōe

acquirunt sibi beneficia ecclesiastica.

Capitulum vij.

Uid ergo dicemus qui peruersa intentione ad p̄dicta
q; beneficia acquirēda anhelāt. vt luxuriose atq; splēdide
et voluptuose viuāt. alijsq; p̄sint et dominant et vt ab
bonibus tāq; honesti habeant. et venerent p̄pter qd nullā curā
habent. neq; cōscientiā quibus dolis aut quib⁹ fraudibus. p̄ce
vel muneribus. mendantijs v̄l de tractionib⁹. falsis testimonijs.
violētijis aut iniurijs beneficia acquirūt. dūmodo valent pos-
sēssiones beneficiorū obtinere nō verent neq; erubescūt primos
suos ledere quos beneficijs spoliāt. aut illoz locum sibi vsuro-
pant. et sic alijs p̄cesse et nō prodesse cupiūt. Unde secundū.
Bern. super canonica. Dū p̄lati idest rectores ecclesiarū pos-
sunt habere lucrum pecuniarū nihil curant perditionem ani-
marum. ymo p̄pter auaritiā et innumera publica mala scilicet

Capitulam septimum.

ord. m. l. n.
fornicationes. vsuras. adulteria. symoniam. tollerando ⁊ diffin-
mulādo pñitunt. Quancū aut malū auaricia sacerdotū faciat
in plebe Audite cum horrore. Petrus em̃ Rauanens̃ tractās
illud exodi. cxxi. qđ dixit aaron. Aurū dederūt mibi et profeci
illud in ignem ⁊ egressus est hic vitulus. sic inquit. O auare sa-
cerdos audi. aurū tibi datū est. ⁊ non habes illud de tuo patri-
monio vel labore: sed ex oblatiōe fidelīū. Sed acceptū aurū
in ignem mittere est in ipsius ꝑcupiscētia corda hominū inflā-
mare. Ignis em̃ signat ardorem auaritie. Et in hunc ignem
ab eis mittit quorū exemplis maxime agitur et ardentē arde-
tur. Maxima em̃ in populo ꝑturbatio est clericorū auaritia.
deinde luxuria ⁊ supbia: ꝑpter qđ fm̃ sanctum Bern. Indistri-
cto dei iudicio iudicant: non solum qz in his peccauerūt: sed
etiā ideo. qz suis nephandis exemplis rudibus et simplicibus
occasionē peccandi dederunt. ꝑpter qđ etiam in hac vita corda
eorum indurant: qz raro vel nunq̃ penitent: ꝑcipue hī qui ꝑ-
ste luxurie aut auaritie infecti sunt. qz a nullo volūt corrigi nec
alicuius informationē accipere. Citius em̃ decem layci vel plu-
res ab errore suo reuocant q̃ vnus clericus vel litteratus ꝑ-
uerse viuens. et ideo in sensum reprobū multi tales traduntur
et cecitate iusto dei iudicio percuriunt: et tenebre peccatorū ob-
scurant vltimē gratie ꝑcipere nō possunt. Et de talibus cleri-
cis ait beatus Augu. dicens. Maius ꝑiudiciū deus ab homi-
nibus in mōdo non patit̃ q̃ a sacerdotibus carētibz scientia ⁊
vita: et ꝑcipue vita vt sup̃ habes. Item. lxxxiij. dis. in. c. Nemo
vbi dī. Nemo in ecclesia amplius nocet: q̃ qui ꝑuerse agit no-
men et ordinē sanctitatis vel sacerdotij habēs. qz hunc nullus
redarguere ꝑsumit. q̃ turpiter clerici iam viuāt patet ad oculū.
qz est vit tam vile officiū: tam abiectum opus. quin reperiāt sa-
cerdos qui illud acceptet. dum vnus est ꝑcurator: alter coq̃na-
rius: alius theoloniari⁹ vnus nanqz raptor: alter tabernari⁹
alter camerari⁹ vel vernaculus vnus mulier. Iste discurrit ꝑ
tabernas mēdicando: alter ꝑ villas seducēdo. Ille pagit nego-
tia ꝑincipū: alter causas militū atqz alias vilitates. et hoc tm̃
ꝑpter tpale lucrum. Illi vero de patrimonio iesu ꝑꝑi: ac elemo-
sinis fidelīz ditati sunt. in cibis: potibus et vestibus delicate
viuant cum magna familia: tanquam ꝑncipes aut barones

pamposae incedunt. et in vanitatibus mundanis frequenter exultant. omnia solacia ludos et deductiones seculares cum puellis ac mulieribus aliisque varijs hominibus quasi sibi licita exercent. Insuper inculpari volunt. neque redargui. Imo ex his honeste conuersari et sociales vocari volunt. Et inde etiam laudari. Ac si beneficia sint propterea fundata et eis data ut magnū statum coram hominibus et dominiū teneant. et in solatijs et vanitatibus semper vivant. Quod utique fundatores beneficiorum non intendebant. ut ad talem abusum redditus beneficiorum expenderent. Et propter hec et his similia multi laycorum ab elargitione elemosinarum. et ea fundacione beneficiorum retrahunt. Sicque viluit sacerdotium et quotidie vilescit. et multi erubescunt clerici fieri. vel suos permittere clericari. et si clerici efficiunt. tamen peruersa intentione hoc fit. Nam diuites hoc faciunt. propter pinguioribus presbendas. Pauperes vero ideo. quia leuiori et meliori modo se nutrire possunt. quod tamen maxime reprehendit beatus Gregorius. dicens. Siquis gradus ecclesiasticos ea intentione vel beneficia acquirit. ut habeat inde vite necessaria hic puerlo ordine vult ecclesia mercari. longe enim melius esset sibi mendicare aut arare ubi viveret. O mi deus ubi nunc sunt funiculi caritatis. per quos antiqui patres traherant ad prelaturas. et curam animarum. omnes vero combusti sunt. Nam quantumque difficiliores fuerunt antecessores nostri. Tanto nunc promptiores et velociores sunt moderni patres ad suscipiendum regimen animarum. Unde. Bonauentura sic ait. Moderno tempore regimina periculosissima sunt propter annexā superbiam. propter subditorum insolentiam. propter regendi imperitiam. et propter crescendi maliciam. Ex quo patet quod qui prelaturas aut beneficia curata appetunt magno periculose committunt. Reperimus enim in scripturis quod isti gentiles pagani et increduli fuerunt valde difficiles ad suscipiendum regimen populi. Unde legitur in Eronicis quod quidam paganus dum ei oblata fuisset corona et vestis imperialis respiciens ista ait. O pannū magis nobilem quam felicē. quē si quis debite attendat. quāntis sollicitudinibus et miserijs refectus: nec iacentē in luto tolleret. Et ideo viri timorati et boni religiosi reputant se infelices. cum vocantur ad exteriores curas et dignitates prelatorum. Et vere infelices sunt. quia multis malis et periculis exposti sunt magnis

only no t.

m. 1.

Capitulum septimum

Exemplū cape in conuentu domini. in quo dominus duos
 pre ceteris exaltauit. qui tñ postmodū pre alijs lapsi sunt. scz pe
 trum in spūalibus: et Judam in tpalibus. ¶ Item legit exem
 plū q quidam canonicus thuronens qui intrauit ordinē cister
 tiensium. Post obitū vero suum apparuit in pōtificalibus ve
 stimētis: in claritate magna cuidam olim canonico suo et dilec
 to amico dicēs. Quia fugi dignitatē et gloriā seculi ne epūs
 essem. Nam bene intellexi me a vobis elegi in episcopū tanq̃
 magis ydoneū. Hodo quid dicā. ob hoc fecit me deus epūm
 paradisi: Et ecōtrario de alio episcopo legit qui intrauit sicut
 vulpis et regnauit sicut leo. et tandem exiuit sicut canis. Nam
 quidā deuotus homo erat in ciuitate thuronensi: qui cōsueuit
 venire quotridie ad matutinas. vna hō nocte estimabat q esset
 pulsatū et venit ante horam. et tñ inuenit ianuā ipsius ecclesie
 apertā: qui intrauit et orauit retro statuā siue colūnam. Tan
 dem vidit lumen maximū intrare. et angelos apportātes thronū
 lucidū et summū iudicem sedentē in illo throno. et angelos
 ei assistētes. Tunc venit beatus Martinus cū multitudie san
 ctorū: accusantes epū illius ecclesie de multis flagitijs. et q tam
 indignus auderet occupare cathedrā beati martini. Et ita ille et
 mor adest indutus pōtificalibus. sedēs in cathedra accusatur
 de multis malis suis. ipse hō obmutuit. qz vera erant oia. Tūc
 dñs iudex quasi indignatus ad accusationē sancti martini ali
 orūq; sanctorū: eum cū pede euertit. Et sic iudex recessit et oēs
 sancti cū eo. Ille aut qui viderat mor ad domū episcopi cucur
 rit. et familiā excitauit: rogans vt viderēt quid erga dñm eorū
 ageret. Qui inquirētes. euz mortuū in lecto inuenerūt. qz deus
 euertit sedem suā. et voluit illam alteri meliori dare. Iuxta illd
 Ecclesiā. r. Sedes ducū supborum destruxit deus et sedem fe
 cit mites p eis. ¶ Nam de frater considera exitū istorū duo
 rū. Primus fugit episcopatū in humilitate cordis sui. ideo fe
 cit eum dñs pontificē paradisi. Secundus in ambitiōe assum
 sit: et intrauit episcopatū. et male se rexit: et pessime vixit. ideo
 fecit eum dñs pontificem inferni. Ex quibus habemus q qui
 libet nostrū cautius et fortius conseruat suā bonitatem et in
 stitiā in imis q̃ in supernis. Ymmo et sanctus martinus dixit
 de se. q maiorem gratiam sanctitatis senserit in se. ante episco

partū q̄ in episcopatu. Ante episcopatū duos mortuos resuscitauit. in episcopatu tñ vnum. Et hec de septimo capitulo.

De pluralitate beneficiorū ca.

Ed de clericis qui bñficiozū habent pluralitatē ¶ viij.

ait Bern. Omis redditus beneficiorū pro noie cristi sunt. Eo q̄ cristus p̄ioso suo sanguine h̄mōi p̄meruit.

Ideo de illo clerici sacerdotales nō debent thesaurizare. nec cō sanguineos ditare. Neq̄ meretrices vestire. Nec in delitijs et voluptatibus p̄sumere. Sed moderate ex his redditibus debent viuere. et sup̄fluum pie in manus pauperū et cristifidelium elargiri. Ac baccalarios paupes iuuare ad magisteriū. et magistros inopes ad doctoratū. ad sancte matris ecclesie decorem. et

fidei catholice defensionē. Nam quicquid p̄ter necessitatis v̄itium et simplicem vestitū retines. tuū non est: rapina est: sacrilegium est. ¶ Huic concordat Bonauentura specialiter de cauonicis dicens. q̄ ipsi paucis debent esse cōtenti. et vnicū beneficium cū dei timore habere. et illud deuote deseruire. Sciētes q̄ patrimoniū b̄iesu cristi p̄ peccatis populi est designatū. pro stipendio seruitutis. sicut scriptū est. Peccata populi mei comedunt. Et subdit. Ne aut̄ illis qui plura habēt beneficia per vi-

cartos distributa. ipsi tollunt lanam: sed de ouibus nihil curāt. Et verum erit illis quod dicī. Qui pluralis in bñficijs. pluralis erit in penis. Sed ipsi dicūt. ego habeo dispensationē. Dic mibi. Nunquid tecum dispensare potest papa? vt sis auarus: in congregando diuitias: vt accipias et non deseruias in misissis et bonis canonicis. vt res ecclesie retineas vel expēdas. Dico tibi s̄m Hostien. q̄ sic dispensare Est cum licentia pape in infernum intrare. Et nota bene hoc aduerbium sic. Quia dī dispensare sine necessitate. Est infernum cum licentia intrare.

¶ Item aliqui dicunt et replicant. Nobilis sum aut doctor siue magister in theologia: et sic ad honorem meum multis indigeo. Respondit beatus Bernardus dicens. Si gloriosus coram hominibus esse velis: accipe de patrimonio tuo. quia de elemosinis hoc non licet. Et statim subdit. De altari tibi viuere conceditur: non autem luxuriari aut superbire: aut pompas exercere. ¶ Item plures reperiuntur clerici qui per totā vitam